

[Første næstformand]

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. 433, der var stillet af Poulsgaard (FP) til ministeren for kulturelle anliggender, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (15/2 80) af:

Poulsgaard (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage, nu da det viser sig, at Topsikring er gået i gang med dansksproget reklame i tysk TV – en reklame, der kan ses af ca. 1½ mill. danskere?«

Begrundelse

Ministeren har jo hele tiden stædigt fastholdt, at der ikke skal være reklame i dansk TV. Nu har vi så den forudsigelige situation, hvor et stort dansk firma benytter tysk TV til dansksproget reklame, hvilket spørgeren finder helt i orden, men da alle forbrugere jo gerne skulle ligestilles, vil det udvirke en diskriminering af de øvrige forbrugere, at de ikke også får mulighed for at se reklame i TV.

Endvidere ved vi jo, at international reklame om kort tid vil være en oplagt mulighed ved hjælp af satellitter, og ministeren bør derfor nok en gang tage hele spørgsmålet om reklame i TV op til fornyet overvejelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 125. Fremsat 14/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigel-

se mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.
(Lovforslag nr. L 117. Fremsat 7/2 80).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om visse kreditinstitutter.
(Lovforslag nr. L 118. Fremsat 7/2 80).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

De to lovforslag, der her er til behandling, indeholder ændringer som følge af tiltrædelse af et harmoniseringsdirektiv fra EF – et direktiv, der bestemmer, at der skal ske en samordning af lovgivningen om adgangen til at etablere og udøve virksomhed som kreditinstitution.

Formålet med den tilpasning af lovgivningen for banker og sparekasser og for visse kreditinstitutter inden for EF-området er, at man vil fjerne de eventuelle forskelsbehandlinger, der kan være i de enkelte lande ved etablering og udvikling af de tjenesteydelser, som kreditinstitutterne formidler. Denne ensartethed i etableringen og tilsynet med kreditinstitutter sikrer, at brugerne, og det vil sige sparerne og låntagerne, f. eks. i en filial af et udenlandsk pengeinstitut, er beskyttet ved, at instituttet er oprettet i overensstemmelse med en national lovgivning og underkastet tilsyn i henhold til denne.

Endelig er der lovforslaget om visse kreditinstitutter, hvor vi får dækket et område, der hidtil ikke har været lovgivet for, og som altså ikke har været omfattet af retten til at etablere sig eller har været omfattet af et tilsyn. Jeg har herunder bemærket, at de institutter, der allerede er etableret, fortsætter uden en særlig godkendelse, men at de alene

[Svend Andersen]

ved lovens ikrafttræden bliver omfattet af tilsynet.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslagene til vedtagelse.

Jens Peter Jensen (V):

På venstres vegne kan jeg anbefale de to lovforslag til vedtagelse. Jeg synes, der er omfattende bemærkninger og redegørelser, som begrundet disse lovforslag. Det er måske hensigtsmæssigt, at vi får lovforslagene til behandling i erhvervsudvalget for at få analyseret forslagene i relation til eksisterende praksis her i landet. Jeg kan ikke umiddelbart se, at der skulle være noget, der kan genere den virksomhed, der her foregår. Men i stedet for at tage en lang debat om principper her finder jeg det mere hensigtsmæssigt, at vi kan stille nogle spørgsmål til ministeren til besvarelse i erhvervsudvalget.

Kjelgaard (KF):

Ministeren siger i sin fremsættelsestale, at lovforslagene er udarbejdet på basis af EFs direktiv om samordning af lovgivningen på kreditinstitutområdet, og det kan vi i det konservative folkeparti ikke have noget imod.

Som noget nyt skal der nu indhentes tilladelse til at drive bank- eller sparekassevirksomhed. Tilladelsen er betinget af, at instituttet kan registreres – den bestemmelse gælder vel egentlig allerede – og den er også betinget af, at vedtægterne kan stadfæstes. Det er vel også noget, der allerede er gældende.

Det nye og interessante er reglerne om personspørgsmål, pengeinstitutts ledelse. Efter den nye § 6 skal det være muligt at nægte tilladelse, hvis det skønnes, at én – bare én – person i direktion eller bestyrelse ikke har den fornødne erfaring i den slags virksomhed. Det synes jeg egentlig er et svært punkt. Hvordan vil man skønne, om en fisker, en tekstilfabrikant eller en embedsmand har den fornødne erfaring i at sidde i en banks bestyrelse? Hvis bare ét medlem af direktionen eller bestyrelsen ikke skønnes at have fyldestgørende erfaring til at udøve stillingen eller hvervet, vil tilladelse ifølge § 6 blive nægtet af ministeren efter indstilling fra tilsynet med banker og sparekasser.

Jeg synes, det er en vanskelig opgave for tilsynet at vurdere enkeltpersoner, man ikke

kender, at vurdere eller skønne, at f. eks. én person ud af 10 i direktion og bestyrelse ikke har de fornødne forudsætninger, og dermed indstille til ministeren, at tilladelsen nægtes. Det er noget, jeg gerne vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Jeg skal ikke gå yderligere i enkeltheder med alle ændringerne, men kun nævne et par enkelte ting. Ministeren siger f. eks. i fremsættelsestalen, at tilsynets nye beføjelser til at anmelde betalingsstandsning, beslutte likvidation eller indgive konkursbegæring i de tilfælde, hvor et pengeinstitut ikke selv træffer de fornødne foranstaltninger, er begrundet i de samme hensyn som bestemmelsen om forbud mod, at afvikling af et pengeinstitut sker ved, at det ændres til at være et foretagende af anden karakter. Efter min vurdering vil dette ikke være muligt under den gældende lov, hvorfor den bestemmelse efter min flygtige vurdering egentlig er overflødig.

I § 5 i lovforslag nr. L 118 bemyndiges industriministeren til at fastsætte nærmere forskrifter, og i § 6, stk. 2, bemyndiges ministeren til at fastsætte straffebestemmelser for overtrædelse af loven. Det fremgår af bemærkningerne, at denne bemyndigelse ikke bare vil være gældende over for nyetablerede institutter, men også over for allerede eksisterende. Det finder jeg nok lidt betænkeligt, fordi § 4 giver institutter, der allerede har påbegyndt deres virksomhed før lovens ikrafttræden, ret til at fortsætte uden tilladelse. Derfor vil jeg sikkert også under udvalgsarbejdet bede ministeren uddybe, hvad disse forskrifter vil komme til at indeholde, og i hvilken størrelsesorden man kan forvente bøderne ifølge § 6, stk. 2.

Endelig en sidste ting, der kan undre lidt, nemlig at de to personer, der omtales i § 4 i L 118, kun skal opfylde stk. 3 i bank- og sparekasselovens § 6. Det er dog midler fra offentligheden, der forvaltes, i lighed med pengeinstitutternes forvaltning. Men det forhold regner jeg også med at få belyst under udvalgsarbejdet, som vi vil bidrage positivt til.

Askjær Jørgensen (FP):

Fremskridtspartiet er ikke tilhænger af flest muligt restriktionslove, men det betyder ikke, at vi ikke kan indse, at det er nødvendigt med visse regler, f. eks. om, hvordan

[Askjær Jørgensen]

banker, sparekasser, pengeinstitutter og kreditinstitutter skal fungere. Vi kan også indse, at det er rimeligt, at de fungerer under fælles betingelser inden for EF-området. Derfor kan jeg sige, at vi har en del ting, vi gerne vil have belyst, men det er ikke ment som en sabotage, det er ment som noget af rent teknisk karakter, vi gerne vil informeres bedre om.

Jeg går ud fra, at vi får et sagligt udvalgsarbejde om dette, så vi alle sammen ved, hvad vi har med at gøre. Umiddelbart er det tungt stof, hvis ikke man er bankmand af uddannelse. Men i det, der er forelagt, kan vi ikke umiddelbart se noget, der er grund til at hancelere over.

Inden for pengevesenet er låneloft og den slags ting noget, som pengeinstitutterne i langt højere grad skulle fritages for end lovgivning som den her foreslåede.

Vi vil altså medvirke til en saglig gennemgang af lovforslagene i udvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Ligesom hr. Kjelgaard har jeg også hæftet mig ved den persongodkendelse, der er tale om i lovforslaget, og er lidt betænkelig, fordi det synes at fremgå af forslaget, at tidligere straffede personer vanskeligt kan godkendes. Det er i modstrid med visse retsprincipper.

Mere generelt vil jeg sige, at SF bestemte ikke er modstandere af en revideret lovgivning for banker og sparekasser. Vi kunne ønske os langt mere offentlig indsigt i og offentlig indflydelse på kreditformidlingen her i landet. Specielt i en så vanskelig økonomisk situation som den nuværende er der et klart behov for, at de knappe kapitalressourcer anvendes til samfundets bedste. Det er imidlertid ikke intentionen med det foreliggende forslag. Det er blot en gennemførelse af et EF-direktiv. Der skal stilles lidt større krav ved oprettelsen, og der skal være lidt større offentlig indsigt, men kravene synes alle at være krav, der ikke hidtil har vist sig at være noget behov for herhjemme. Umiddelbart synes der derfor at være tale om et forslag, som vi ikke kan engagere os i, men som EF-partierne må tage ansvaret for alene. Men vi vil følge udvalgsarbejdet med interesse.

I modsætning til lovforslaget om banker og sparekasser synes der at ligge en reel for-

bedring i forslag til lov om visse kreditinstitutter, idet vi får en bedre indsigt på et område, som det hidtil har været vanskeligt at danne sig et overblik over. Vores endelige stillingtagen må naturligvis afvente udvalgsarbejdet, men umiddelbart kan vi love en vis interesse for forslagens gennemførelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige nogle ord om lovforslagene.

Først vil jeg gerne komme med en principiel bemærkning. Forslagene er følgen af et EF-direktiv, der er vedtaget i december 1977, og det binder os i meget til at gennemføre, hvad der står i det EF-direktiv. Det er en udmærket illustration af, at vi har ret fra radikal side, når vi har fremsat et beslutningsforslag og opfordret folketinget til at vedtage, at før Danmark støtter et direktivforslag, bør det underkastes en første drøftelse her i folketingssalen, sådan at vi kan få belyst ulemper og fordele helt åbent, før Danmark slutter sig til et direktivforslag. Det kan vi altså ikke i dag. Vi er nødt til at tage meget til efterretning, og det er ikke rimeligt, at folketinget sættes i den situation. Jeg håber, at man vil støtte vores forslag, når det kommer til behandling.

Om de to lovforslag kan jeg blot sige, at der er som ved så mange ting fordele og ulemper. Der er noget, der må betegnes som afgjort fremskridt, og der noget, som vi er betænkelige ved, mens der er andet, som vi må kræve nærmere belyst i udvalget.

Vi vil f. eks. gerne have drøftet, før vi sender disse forslag til anden og tredje behandling, om vi nu kommer ind i sådanne konkurrencemæssige forhold, at man kan opleve en øget fusionering i bankverdenen. Man kan bare tænke på, hvad der er sket inden for forsikringsområdet.

Vi vil også gerne have belyst, hvilke vanskeligheder der eventuelt måtte opstå i forbindelse med diskontoforhøjelser, når vi nu har begrænsninger og lånelofter. Endelig ønsker vi lidt nærmere at få præciseret i udvalget, hvad det egentlig er for konsekvenser, vi er nødt til at drage af EF-direktivet.

Men vi skal gøre, hvad vi kan, for at udvalgsarbejdet glider hurtigt, idet vi går ud fra, at vi som sædvanlig får hurtige og vel-

[Bernhård Baunsgaard]

gennemarbejdede svar på udvalgets spørgsmål fra ministeren.

Birgith Mogensen (CD):

Vedrørende lovforslagene om ændring af lov om banker og sparekasser og om visse kreditinstitutter har jeg på centrum-demokraternes folketingsgruppes vegne følgende bemærkninger.

Lovforslagenes indhold er i høj grad af teknisk karakter. Der er dels tale om en følgerelovgivning i overensstemmelse med et nyt EF-direktiv, dels sker der en tilpasning af lovgivningsgrundlaget for at få dette i overensstemmelse med den nye konkurslovs bestemmelser.

Så vidt det er oplyst for mig, er industriministerens forslag såvel som EF-direktivet blevet til i samarbejde med vedkommende danske interesseorganisationer, og disse skulle også i alt væsentligt være enige i udformningen af de foreliggende lovforslag.

På denne baggrund kan jeg på centrum-demokraternes vegne give ministeren tilsagn om positiv medvirken ved forslagernes videre behandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har jo sagt A, da vi gik ind i EF, og nu må vi selvfølgelig også sige B. Under nødvendighedens lov må vi også se positivt på de fremsatte forslag. Dog er det min klare opfattelse, at ministeren nok er gået lidt videre, end direktiverne forlanger, og vi må selvfølgelig se lidt nærmere på i udvalget, om vi ønsker at følge ministeren så langt. Men vi kan i al fald sige, at vi vil se positivt på forslagene.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for en meget positiv modtagelse af disse to lovforslag.

Jeg erklærer mig enig med de mange ordførere, der har sagt, at lovforslagenes tekniske karakter gør det rimeligt at fortsætte debatten i et udvalgsarbejde, og jeg kan give tilsagn om, at jeg i dette udvalgsarbejde skal søge at bidrage så godt som overhovedet muligt til en hurtig og fyldestgørende opklaring.

Jeg tror ikke, at de lidt dramatiske konsekvenser af lovforslaget om banker og sparekasser, som en enkelt ordfører var fremme

med, kommer til eksistens.

Jeg tror, man godt kan tillade sig at sige, at med eller uden et EF-samarbejde ligger der i disse lovforslag en fornuftig udvikling, som vi kan være interesseret i også at støtte her i landet, ikke blot af hensyn til vores indenlandske aktiviteter, men også, fordi man – hvad enten man taler om EF eller om verden i øvrigt – må erkende, at der pågår en stadig stigende international kontakt, også i forbindelse med pengevæsenet, og man har en fælles international interesse i at skabe ensartede regler for denne kontakt, så de bliver overskuelige og åbne i videst muligt omfang.

Jeg skal altså takke for ordførernes indlæg og erklære mig rede til at komme med de svar, som udvalgsarbejdet måtte afstedkomme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Enggaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Som det fremgår af den tidligere omdelte ændring af ugeplanen, er den til i morgen planlagte forespørgselsdebat udsat til torsdag den 28. februar. Udsættelsen er sket med forespørgernes samtykke.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 21. februar 1980, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.31